

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

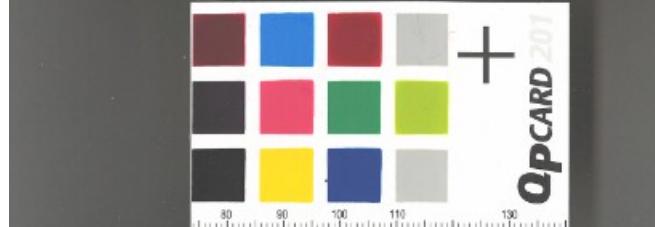
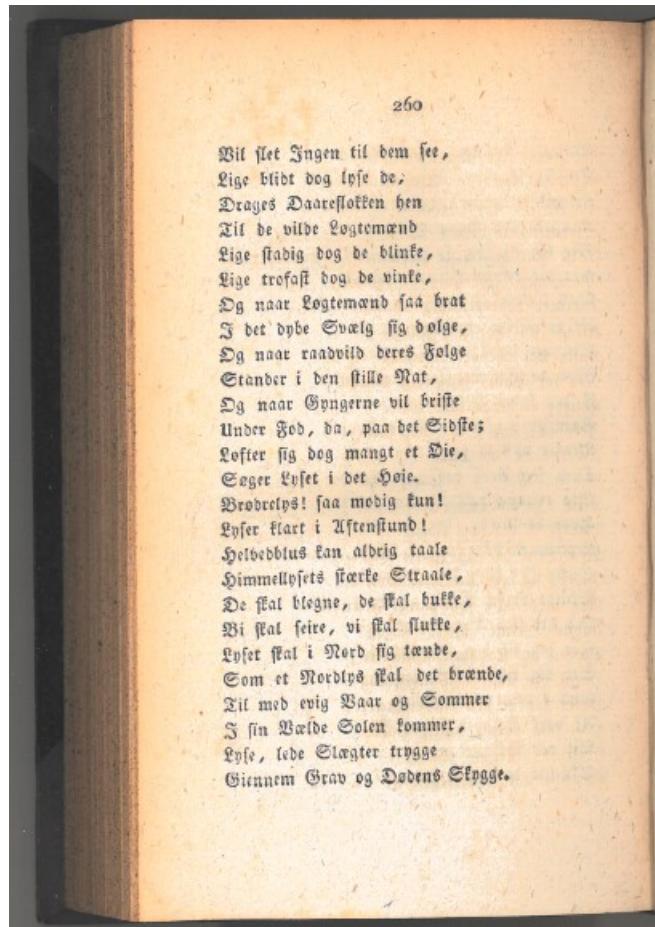
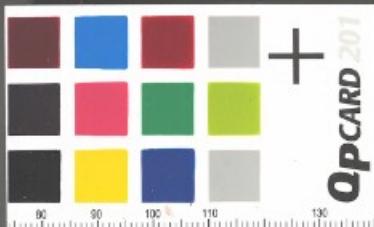
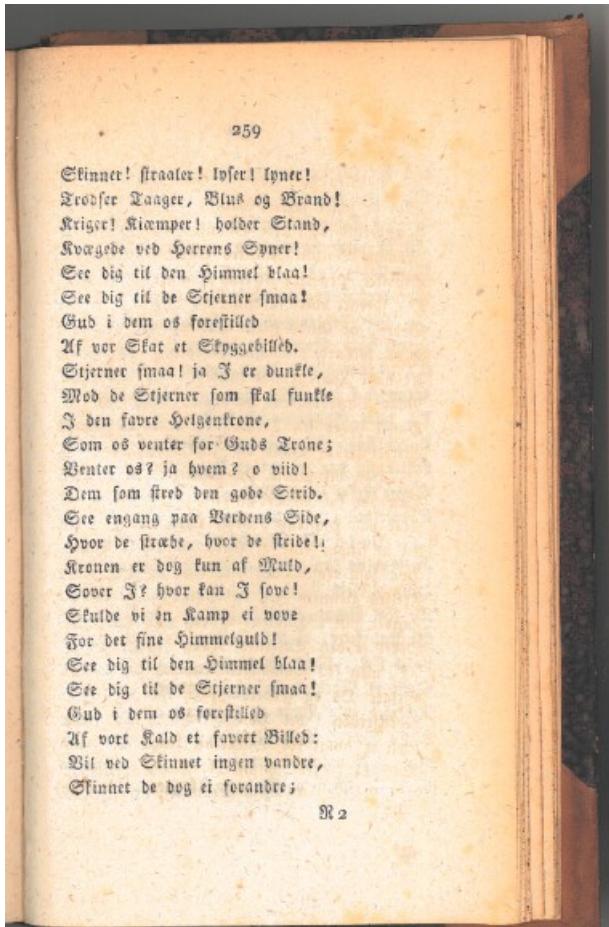
Titel: Udrag fra Roskilde-Riim

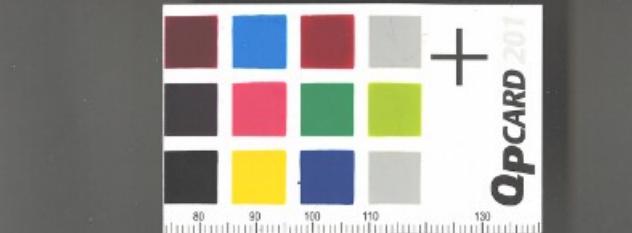
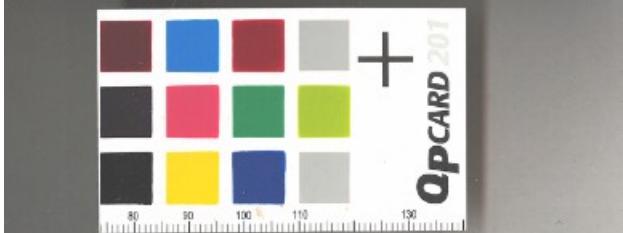
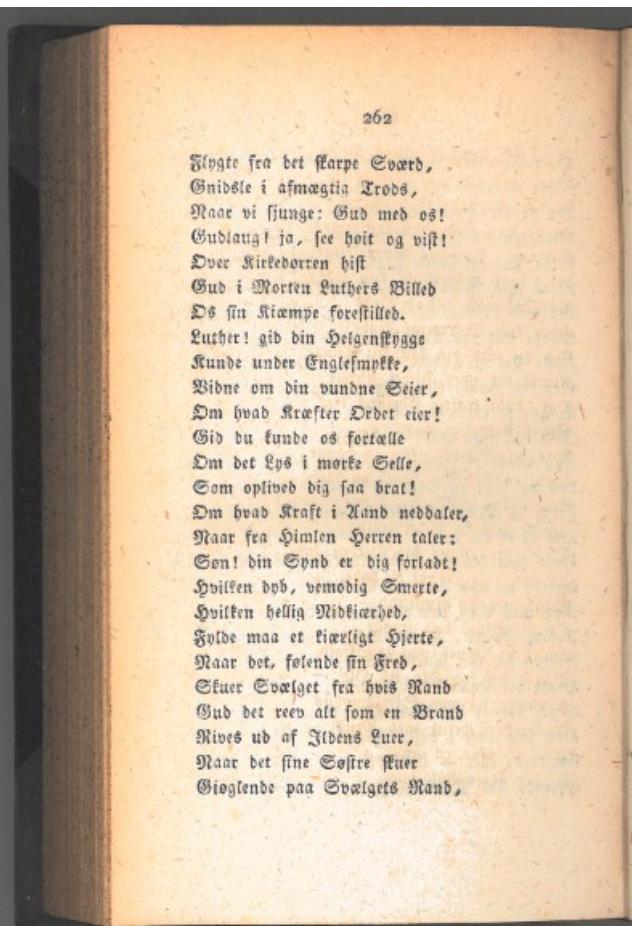
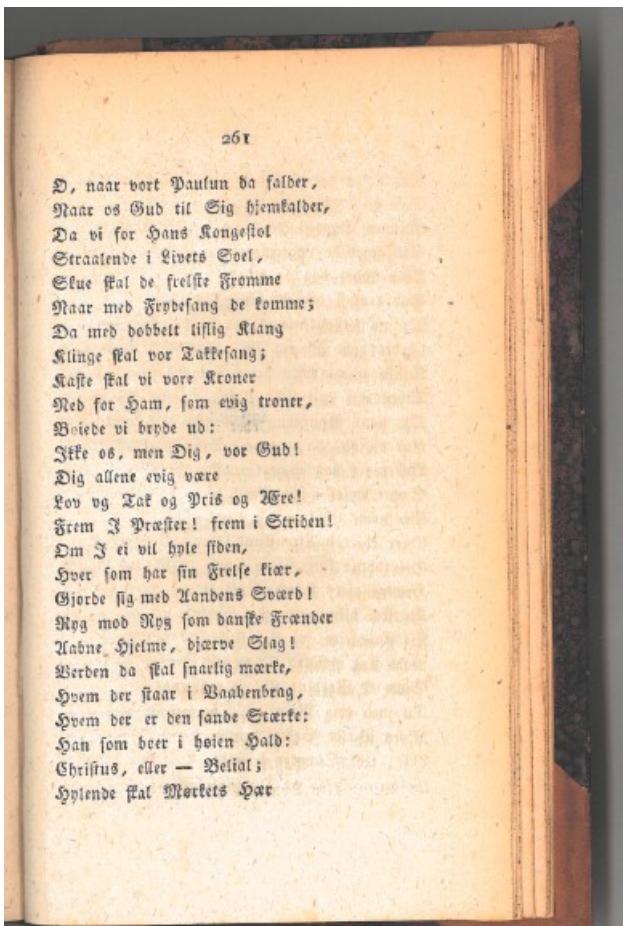
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 256. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_222-txt-shoot-idm12131/facsimile.pdf (tilgået 26. juni 2024)

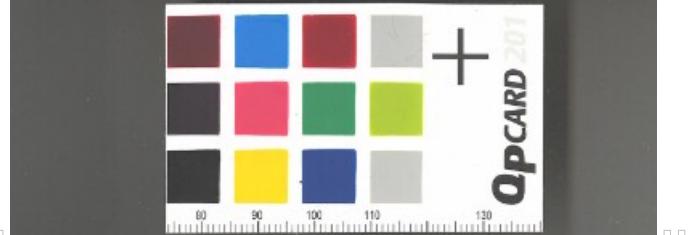
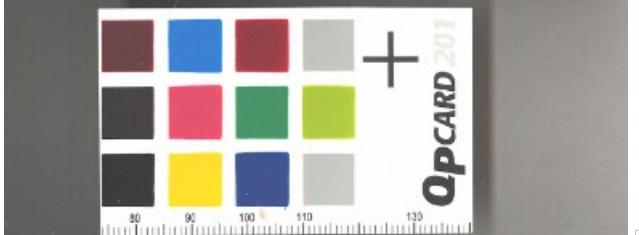
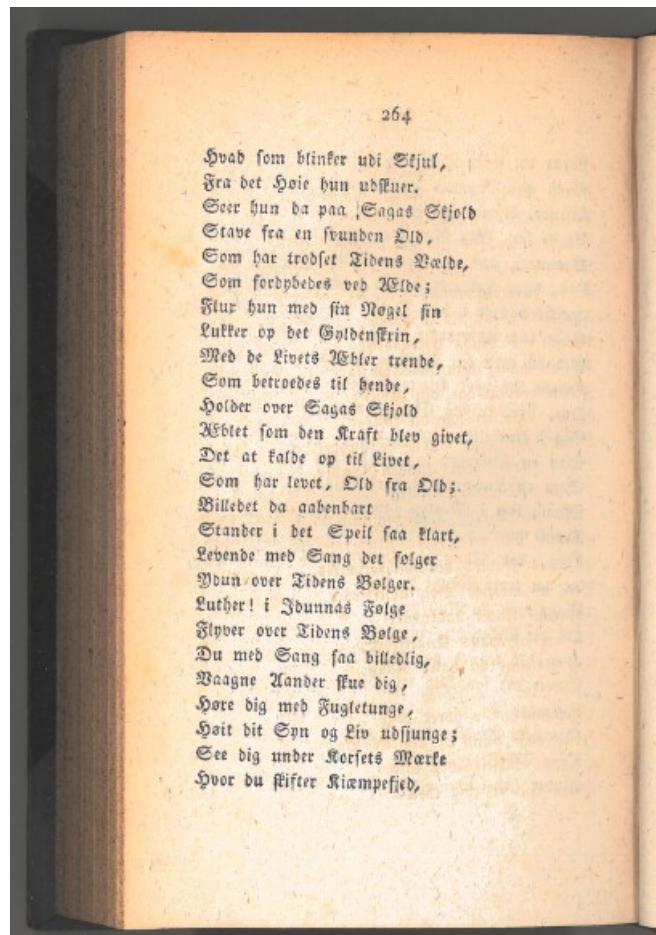
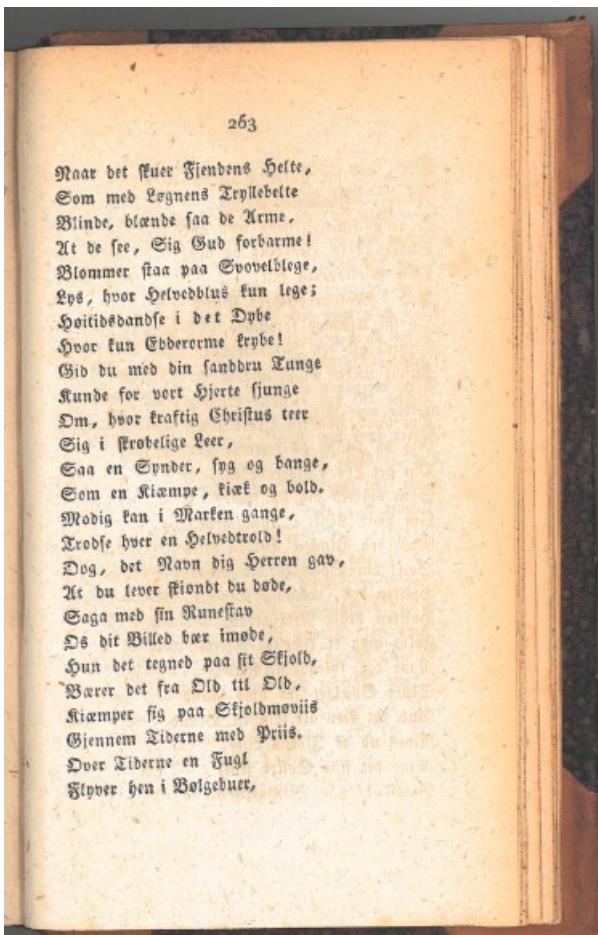
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

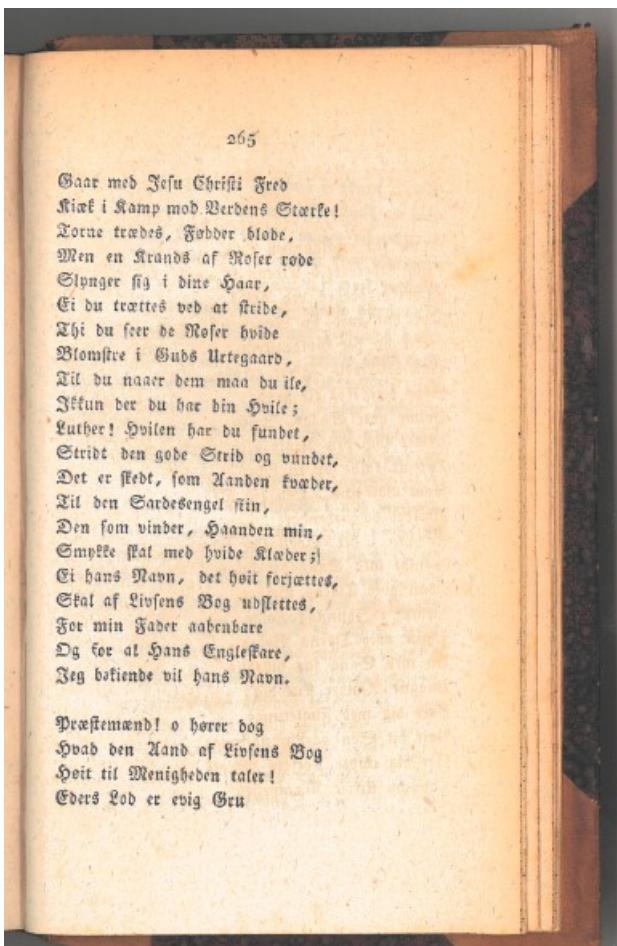
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

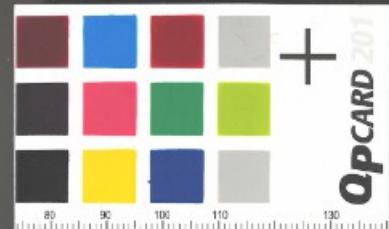
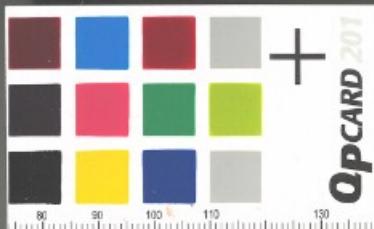
265

Gaat med Jesu Christi Fred
Kæk i Kamp mod Verdens Stærke!
Torne træds, Tødder blode,
Men en Krands af Roser rode
Slynger sig i dine Haar,
Gi du trættes ved at stvide,
Thi du seer de Mosen hvide
Blomstre i Guds Urtegaard,
Til du naaer dem maa du ile,
Iktun der du har din Hule;
Luther! Hvilen har du fundet,
Strid den gode Strid og vinder,
Det er stedt, som Aanden kvæder,
Til den Sardeengel sin,
Den som vinder, Haanden min,
Gemykke stat med hvide Klæder;!
Gi hans Navn, det hoit forjettes,
Skal af Livsens Bog udstlettes,
For min Fader aabenbare
Og for al Hans Englefare,
Jeg batiende vil hans Navn.

Prestemand! o hører dog
Hvad den Land af Livsens Bog
Hoit til Menigheden taler!
Eders Lod er evig Gru

266

Om I vende ci jer Hu,
Til de himmelske Choraler.
Ganger frem som djarve Helte,
Gjordede med Sanheds Vælte!
Ganger frem i Luthers Fjed!
Saa hans Krone I kan vinde,
Saa ham med hans Trost og Fred
Hos Gud Fader I kan finde!
Ja, i Morten Luthers Spor
Vandres maa i disse Dage,
Thi igjen sea Sud til Nord
Raader Helveds lede Drage.
Over Eiderne en Jugl
Svæver hen i Volgebuer,
Slangen under Skakkeskjul
I det Hoie hun udslue,
Wbler tre hun har i Hold:
Speile til den Trillingold.
Seer I hist de Skygger blege
Mælem Levende heel faa?
Logtemændene, som lege
Med de sjaaalne Smijter smaa.
Seer I Skærerne som vilde
Vende Nag mod Livets Kilde,
Trodse fræk mod Livsens Bog,
Bryste sig mod Syndens Nag.

I en røb som Dodningbands,
Som det var en Rosentrands!
At, den Old, som her man spores,
Seer det dog! at, det er vores.
Over Tiders en fugl
Svæver hen i Volgebuer,
I uordne Tiders Skjul.
Fra det Høie hun indfluer,
Kabler tre hun har i Hold:
Speile til den Trillingold.
Seer i Speilet, hvor de mange
Døuse Lignelser fremgange!
Dodelige dem ei kende,
Men de mørke til hvad Kant,
Vduun monne Speilet vende,
De forskaa der og saa grandi,
At de Lignelser, som ligne
Billeder paa Sagas Skjold,
Standt, efter Lyset figne,
Faerdige i næste Old.
Speilet vender sig mod Hjeld,
Viser og et Bjergcapel,
Viser og et Kildevælv,
Spændende fra haarde Hjeld,
Viser og et Rosentræ
Dørende i Klippe.

